

اسدی طوسی

اسدی طوسی در سال ۴۶۵ در خراسان به دنیا آمد. وی صاحب مثنوی حماسی گرشاسب‌نامه و لغت فرس‌اسدی است. گرشاسب‌نامه حاوی حدود ۹۶۰ بیت است. مناظرات او نیز که در قالب قصیده سروده شده از وی باقی‌مانده است.

همان خواه بیگانه و خویش را که خواهی روان و تن خویش را

اسدی طوسی از شاعران بزرگ قرن پنجم و از جمله حماسه‌سرايان معروف ایران است. گرشاسب‌نامه یکی از سه حماسه بزرگ تاریخ ادب فارسی است. گرشاسب‌نامه چنان که از نامش پیداست در مورد داستان گرشاسب، پهلوان بزرگ سیستان (جد اعلای رستم) است که پُر است از اغراق درباره آن پهلوان. از آن جمله است: رزم با اژدها و کشنن آن، جنگ با ببر تناور و عجایبی که گرشاسب در هندوستان و جزایر اطراف آن دیده است. بخشی از این داستان متعلق است به نریمان پسر گرشاسب و پدر سام، و رزم‌هایی که او همراه پدر در توران زمین کرده است. گرشاسب‌نامه در مقام مقایسه با شاهنامه فردوسی دارای صفات آراییها و وصفهای زیبای میدانهای جنگ و تبرد پهلوانان نیست، اما سخنان اسدی در میان مقلدان شاهنامه، با متاثر و انسجام بیشتری همراه است. گرشاسب‌نامه با مطرح کردن انواع جانوران عجیب و غریب و بذایع جزایر گوناگون، لطف و رونق حماسی خود